

πής αναθέσεως καθηκόντων στο προσωπικό και δυνάμει της οποίας οι υπάλληλοι μετακινούνται σε άλλη υπηρεσία με τη θέση τους δεν αποτελεί διαδικασία πληρώσεως κενής θέσεως. Από αυτό προκύπτει ότι σε τέτοια διαδικασία δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 4, 29 και 45 του ΚΥΚ.

Η οργάνωση πάντως της κοινοτικής δημοσίας διοικήσεως διέπεται από ορισμένες γενικές αρχές του δικαίου, ιδίως από τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που δεν μπορούν να αγνοηθούν στο πλαίσιο διαδικασίας, όπως η διαδικασία εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων στο προσωπικό, η οποία δεν προβλέπεται ρητά από τον ΚΥΚ. Η εφαρμογή αυτών των αρχών σημαίνει, αφενός, ότι η διοίκηση οφείλει να προβεί σε κανονική συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων και, αφετέρου, ότι, άπαξ και αποφάσισε να πληρώσει συγκεκριμένη θέση μέσω της διαδικασίας αυτής, πρέπει να την

ολοκληρώσει κανονικά, τηρώντας τους όρους της ανακοινώσεως που δημοσίευσε, πριν προβεί σε πρόσκληση υποβολής εξωτερικών υποψηφιοτήτων στο πλαίσιο διαφορετικής διαδικασίας.

2. Η απόφαση περί περατώσεως διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων στο προσωπικό χωρίς να πληρωθεί μια συγκεκριμένη θέση με την τοποθέτηση εσωτερικού υποψηφίου εμπίπτει στο περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή επί του θέματος αυτού. Πράγματι, εφόσον η διοίκηση δεν υποχρεούται να συνεχίσει διαδικασία προσλήψεως που κινήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του ΚΥΚ για την πλήρωση κενής θέσεως, η αρχή αυτή πρέπει, κατά μείζονα λόγο, να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στην περίπτωση όπου η διοίκηση προβαίνει σε πρόσκληση προς υποβολή εξωτερικών υποψηφιοτήτων στο πλαίσιο διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων στο προσωπικό.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 6ης Ιουλίου 1993 *

Στην υπόθεση T-32/92,

Lars Bo Rasmussen, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Dalheim (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρείας fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, και την Ana Maria Alves Vieira, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anneschino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να μη δεχθεί την αίτηση υποψηφιότητας που υπέβαλε ο προσφεύγων κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως 587 και της απόφασης να προβεί σε πρόσκληση προς υποβολή εξωτερικών υποψηφιοτήτων για την πλήρωση προσωρινής θέσεως του βαθμού Α 3,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, H. Kirschner και C. P. Briët, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 18ης Μαρτίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος βαθμού Α 5 στην Επιτροπή. Από τον ατομικό του φάκελο, ο οποίος κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου σύμφωνα με το άρθρο 26, τελευταίο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), προκύπτει ότι προσελήφθη από την Επιτροπή και τοποθετήθηκε στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Λουξεμβούργο το 1975,

ως υπάλληλος διοικήσεως βαθμού Α 6, όπου του ανατέθηκε η κατάρτιση των πινάκων της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Κατά τα έτη 1981 έως 1983 είχε αποσπαστεί στο Γραφείο Στατιστικών, κατόπιν δε απασχολήθηκε, πάντοτε ως υπάλληλος διοικήσεως (και από το 1989 ως κύριος υπάλληλος διοικήσεως), με καθήκοντα συνδεδεμένα με γλωσσικά ζητήματα στη Διεύθυνση Μεταφράσεως· ήδη, από την 1η Μαρτίου 1991, υπηρετεί στη γραμματεία της συμβουλευτικής επιτροπής για την ασφάλεια, την υγιεινή και την προστασία της υγείας στον τόπο εργασίας στη Γενική Διεύθυνση Απασχολήσεως, Βιομηχανικών Σχέσεων και Κοινωνικών Υποθέσεων, πάντοτε στην Επιτροπή στο Λουξεμβούργο.

- 2 Για τα γραφεία τύπου και πληροφοριών στα κράτη μέλη της Κοινότητας η Επιτροπή έχει εφαρμόσει σύστημα εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων στο προσωπικό. Οι διατάξεις που διέπουν αυτό το σύστημα, οι οποίες θεσπίστηκαν στις 24 Νοεμβρίου 1976 (στο εξής: διατάξεις της 24ης Νοεμβρίου 1976), προβλέπουν ότι:

«Η εκ περιτροπής ανάθεση καθηκόντων πρέπει καταρχήν να γίνεται με γενική μετακίνηση που να αφορά κάθε φορά μέρος των υπηρετούντων υπαλλήλων, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η συνέχεια της υπηρεσίας.

(...)

Στο πλαίσιο αυτής της γενικής μετακινήσεως οι υπάλληλοι τοποθετούνται μαζί με τη θέση τους που προβλέπεται στον προϋπολογισμό.»

Οι οικείοι υπάλληλοι καθορίζονται από επιτροπή (στο εξής: επιτροπή εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων) η οποία αποτελείται από τέσσερις γενικούς διευθυντές.

- 3 Στις 11 Νοεμβρίου 1990, η διοίκηση της Επιτροπής δημοσίευσε ανακοίνωση, με τον τίτλο «θέση 587» (στο εξής: ανακοίνωση 587), με την οποία πληροφορούσε το προσωπικό της ότι η Γενική Διεύθυνση Πληροφοριών, Επικοινωνίας και Πολιτισμού (ΓΔ Χ) ζητούσε, στο πλαίσιο του συστήματος εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, έναν υπάλληλο του βαθμού Α 3/Α 4/Α 5 για να αναλάβει το έργο του προϊσταμένου του γραφείου στη Λισσαβόνα. Ο υποψήφιος έπρεπε να διαθέτει, μεταξύ άλλων:

- γνώση σε βάθος των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της Πορτογαλίας·
 - πολύ καλή πείρα των διαφόρων κύκλων πληροφοριών και των μαζικών μέσων επικοινωνίας στην Πορτογαλία· και
 - άριστη γνώση της πορτογαλικής γλώσσας.
- 4 Ο προσφεύγων υπέβαλε την υποψηφιότητά του στις 28 Νοεμβρίου 1990.
- 5 Στις 20 Δεκεμβρίου 1990, κατόπιν συστάσεως ενός από τα μέλη της, η επιτροπή εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων κατέληξε στο ότι καμία από τις δύο υποβληθείσες υποψηφιότητες δεν συγκέντρωνε όλα τα απαιτούμενα προσόντα. Στις 21 Ιανουαρίου 1991, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) αποφάσισε να «λάβει υπόψη της τη γνώμη της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, να κρατήσει υπό σημείωση τις εσωτερικές υποψηφιότητες και να προχωρήσει στην περάτωση της διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων· να δημιουργήσει μίαν έκτακτη θέση βαθμού Α 3 στο γραφείο της Κοινότητας στην Πορτογαλία (Λισσαβώνα)· να κινήσει τη διαδικασία εξωτερικής επιλογής που αποφασίστηκε από την Επιτροπή για τους εκτάκτους υπαλλήλους» (βλ. το έγγραφο PERS(91) 24, που προσκόμισε η Επιτροπή αιτήσεως του Πρωτοδικείου).
- 6 Τον Φεβρουάριο του 1991, η Επιτροπή δημοσίευσε στον τύπο αγγελία για την πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα για να ασκήσει, στον βαθμό Α 3, τα καθήκοντα διευθυντή του γραφείου της Επιτροπής στη Λισσαβώνα. Τα απαιτούμενα προσόντα έμοιαζαν με εκείνα που αναφέρονταν στην ανακοίνωση 587, πλην ορισμένων διαφορών. Η αγγελία διευκρύνιζε ότι δεν θα λαμβάνονταν υπόψη οι υποψηφιότητες των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- 7 Στις 21 Φεβρουαρίου 1991, μετά τη δημοσίευση αυτής της αγγελίας, ο προσφεύγων απηύθυνε στην ΑΔΑ αίτηση για να πληροφορηθεί την τύχη της υποψηφιότητάς του και την ημερομηνία κατά την οποία η συμβουλευτική επιτροπή είχε λάβει την απόφαση πληρώσεως της κενής θέσεως σε επίπεδο Α 3 και για να μάθει αν ακολουθήθηκε η διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων που προβλέπει το άρθρο 29 του ΚΥΚ.
- 8 Στις 29 Απριλίου 1991, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως απάντησε στην αίτηση αυτή συνοψίζοντας το περιεχόμενο των αποφάσεων της 21ης Ιανουαρίου 1991 και διευκρινίζοντας ότι η γνώμη της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων «στηριζόταν μεταξύ άλλων στη διαπίστωση ότι δεν πληρούσατε τις προϋποθέσεις γνώσεως των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της Πορτογαλίας και πείρας στους τομείς της ενημέρωσης και των μέσων μαζικής επικοινωνίας».
- 9 Στις 22 Ιουλίου 1991, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90 του ΚΥΚ, με την οποία προέβαλε τον ισχυρισμό ότι οι αποφάσεις περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του κατόπιν της ανακοινώσεως 587 και δημιουργίας θέσεως Α 3 εκτάκτου υπαλλήλου για τον προϊστάμενο του γραφείου της Πορτογαλίας ήταν πλημμελείς, παράνομες και έπασχαν τυπικά και ουσιαστικά ελαττώματα.
- 10 Με απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 1992, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 15ης Ιανουαρίου 1992, η Επιτροπή απέρριψε την ένσταση.

Διαδικασία

- 11 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στις 30 Απριλίου 1992 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων, να θέσει ωστόσο ορισμένες ερωτήσεις στους διαδίκους και να καλέσει την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα.

- 13 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 18 Μαρτίου 1993. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση που απέρριψε την υποψηφιότητά του για τη θέση 587, η οποία δημοσιεύθηκε στις 11 Νοεμβρίου 1990.
 - να ακυρώσει την απόφαση της διοικήσεως περί πληρώσεως της κενής θέσεως με πρόσκληση εξωτερικών υποψηφιοτήτων για μια θέση εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού Α 3.
 - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.
 - να κρίνει κατά νόμον σχετικά με τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Για να στηρίξει τα αιτήματά του ο προσφεύγων επικαλείται δύο λόγους· πρώτον, παράβαση των άρθρων 4 και 29 του ΚΥΚ, καθόσον επιβάλλουν την

πλήρωση μιας κενής θέσεως κατά προτεραιότητα με προαγωγή ή με μετάθεση, δεύτερον, παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, καθόσον επιβάλλει κανονική συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων για προαγωγή ή για μετάθεση.

Επιχειρήματα των διαδίκων επί του πρώτου λόγου

- 17 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η επίδικη διαδικασία, η οποία κινήθηκε με την ανακοίνωση 587, ήταν διαδικασία προαγωγής/μεταθέσεως η οποία διεπόταν, ως τέτοια, από τις διατάξεις των άρθρων 4 και 29 του ΚΥΚ. Η ΑΔΑ όφειλε να σεβαστεί τη σειρά προτεραιότητας που καθορίζουν αυτές οι διατάξεις πριν ζητήσει να της υποβληθούν εξωτερικές υποψηφιότητες. Πιο συγκεκριμένα, η απόφαση να προχωρήσει σ' αυτήν την πρόσκληση ελήφθη κατά παράβαση της σειράς προτεραιότητας που επιβάλλει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Φεβρουαρίου 1992, T-52/90, Volger κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-121, σκέψη 19). Ενόψει των σημαντικών τροποποιήσεων που έγιναν, όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα, κατά την προσφυγή σε εξωτερικές υποψηφιότητες, η σχετική πρόσκληση ουδόλως αποτελούσε συνέχεια της διαδικασίας που άρχισε με την ανακοίνωση 587.
- 18 Κατά την καθής, η επίδικη διαδικασία είναι διαδικασία εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, δυνάμει της οποίας οι υπάλληλοι τοποθετούνται με την οργανική θέση τους και η οποία δεν προϋποθέτει επομένως, διαφορετικά από τη διαδικασία μεταθέσεως, την ύπαρξη κενής θέσεως κατά την έννοια των άρθρων 4 και 29 του ΚΥΚ (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Φεβρουαρίου 1981, 161/80 και 162/80, Carbognani και Coda Zabetta κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 543, σκέψη 19, και της 17ης Δεκεμβρίου 1981, 791/79, Demont κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 3105). Επικουρικά, η Επιτροπή προσθέτει ότι, ακόμη και αν υπήρχε κενή θέση, η ΑΔΑ δεν ήταν υποχρεωμένη να συνεχίσει διαδικασία που άρχισε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του ΚΥΚ προκειμένου να την πληρώσει (βλ. την πιο πρόσφατη σχετική απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, T-38/89, Hochbaum κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-43).
- 19 Ο προσφεύγων, απαντώντας, παραδέχεται ότι μια απλή εκ περιτροπής ανάθεση καθηκόντων δεν προϋποθέτει την ύπαρξη κενής θέσεως και ότι η διαδικασία που προβλέπουν τα άρθρα 4 και 29 του ΚΥΚ δεν εφαρμόζεται κατά τη μετακίνηση υπαλλήλου με τη θέση του, στο βαθμό που η ενέργεια αυτή δεν δημιουργεί κενή θέση. Ισχυρίζεται όμως ότι το σύστημα εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων περιλαμβάνει μια γενική μετακίνηση και ότι η επιτροπή εκ

περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων συστήθηκε για να επιβλέπει αυτή τη γενική μετακίνηση και όχι για να προβαίνει στην πρόσληψη νέων μονίμων ή εκτάκτων υπαλλήλων. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν έγινε τέτοια γενική μετακίνηση με την εκ περιτροπής ανάθεση καθηκόντων και η ανακοίνωση 587 αφορούσε την πλήρωση κενής θέσεως. Από αυτό συνάγει ότι η νομολογία την οποία επικαλείται η καθής δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εν προκειμένω. Ο προσφεύγων, επικαλούμενος την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984, 316/82 και 40/83, Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Συλλογή 1984, σ. 641, σκέψη 22), ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να αιτιολογήσει την εκ μέρους της εγκατάλειψη της διαδικασίας που κινήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του ΚΥΚ αλλά παρέλειψε να το πράξει.

Επιχειρήματα των διαδίκων επί του δευτέρου λόγου

- 20 Η καθής επικαλείται το απαράδεκτο του δευτέρου λόγου, περί παραβάσεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ, επειδή δεν προβλήθηκε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της ασκήσεως της παρούσας προσφυγής.
- 21 Ο προσφεύγων απαντά ότι, επικαλούμενος με την ένστασή του το σύστημα πληρώσεως θέσεων μεσαίων στελεχών, που διέπεται από την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 1988, σαφώς επικαλέστηκε παράβαση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ, έστω και αν δεν αναφέρθηκε ρητά ο αριθμός του άρθρου. Περαιτέρω παρατηρεί ότι, στην απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς του, η Επιτροπή τονίζει ότι διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων. Έτσι, η απόφαση της 19ης Ιουλίου 1988 και η σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων για κενή θέση εμπόπτουν και οι δύο στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 45 του ΚΥΚ.
- 22 Επί της ουσίας ο προσφεύγων επικαλείται την προαναφερθείσα απόφαση Volger κατά Κοινοβουλίου, κατά την οποία η εξέταση των υποψηφιοτήτων για μετάθεση ή για προαγωγή πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ρητά συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που μπορούν να προαχθούν, καθώς και των εκθέσεων που έχουν συνταχθεί γι' αυτούς.

23. Εν προκειμένω, όχι μόνο δεν ακούστηκε η άποψη του προσφεύγοντος πριν από την απόρριψη της υποψηφιότητάς του και πριν από την απόφαση περί προσκλήσεως εξωτερικών υποψηφίων, αλλά δεν μελετήθηκε καν ο ατομικός του φάκελος, που περιέχει τις εκθέσεις τις οποίες επικαλείται η απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς του για να δικαιολογήσει την έλλειψη συνεντεύξεως μαζί του.
24. Περαιτέρω, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά από πλημμελή διαδικασία η οποία πάσχει ιδίως λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως. Επικαλείται σχετικά την έκθεση βαθμολογίας του που συντάχθηκε στις 9 Οκτωβρίου 1992 για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1989 έως 30 Ιουνίου 1991, από την οποία προέκυπτε ότι είχε εξοικειωθεί με τους διάφορους κύκλους πληροφοριών και τα μέσα μαζικής ενημερώσεως της Πορτογαλίας και ότι επομένως διέθετε τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως 587.
25. Η καθής ισχυρίζεται με το υπόμνημά της αντικρούσεως ότι η αναφορά στην προαναφερθείσα απόφαση Volger κατά Κοινοβουλίου είναι αλυσιτελής δεδομένου ότι οι εκθέσεις του προσφεύγοντος μελετήθηκαν πράγματι και ότι τα προσόντα του εκτιμήθηκαν ορθώς ενόψει των προϋποθέσεων που τέθηκαν για την πλήρωση της θέσεως 587. Η καθής προβάλλει επίσης τον ισχυρισμό ότι η ΑΔΑ δεν οφείλει να διοργανώνει αυτεπαγγέλτως συνεντεύξεις με τους υποψηφίους συγκεκριμένης θέσεως. Εφόσον η επιτροπή εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων διέθετε τις εκθέσεις που αφορούν τον προσφεύγοντα και το λεπτομερές έντυπο της υποψηφιότητάς του, ήταν σε θέση να εκτιμήσει τα προσόντα του.
26. Επιπλέον, η καθής αμφισβητεί το λυσιτελές της τελευταίας εκθέσεως βαθμολογίας που επικαλείται ο προσφεύγων. Αφενός μεν η έκθεση αυτή αφορούσε περίοδο αναφοράς που διανυόταν ακόμη κατά τον χρόνο της επίδικης διαδικασίας, αφετέρου δε δεν προέκυπτε από αυτήν ούτε πολύ καλή πείρα των πορτογαλικών μέσων μαζικής ενημερώσεως ούτε γνώση σε βάθος των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της χώρας αυτής — δύο προσόντα που απαιτεί η ανακοίνωση 587.
27. Όσον αφορά τη μελέτη του ατομικού του φακέλου, ο προσφεύγων τόνισε στο υπόμνημα απαντήσεώς του και υπογράμμισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, όπως προκύπτει από έγγραφα που προσκόμισε η ίδια η καθής, η εν

λόγω μελέτη πραγματοποιήθηκε ένδεκα μήνες πριν από τη δημοσίευση της ανακοινώσεως περί της επίδικης θέσεως, πράγμα που αποδεικνύει ότι η ΑΔΑ δεν μπόρεσε εγκύρως να εκτιμήσει τα προσόντα του. Η Επιτροπή περιορίστηκε στο να ισχυριστεί, με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως και κατά τη συνεδρίαση, ότι ο ατομικός φάκελος του προσφεύγοντος ήταν «στη διάθεση» των μελών της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων και ότι είχαν «τη δυνατότητα» να τον συμβουλευθούν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Επί του παραδεκτού

28 Όσον αφορά την ένσταση περί απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή σχετικά με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως (βλ. πιο πάνω σκέψεις 20 και 21), το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι οι σχετικές αρχές εκτίθενται στην πρόσφατη νομολογία, ήτοι αφενός στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 1993, T-4/92, Βαρδάκας κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. II-357, σκέψη 16), και αφετέρου στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1992, T-1/91, Della Pietra κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-2145, σκέψη 24). Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ο προσφεύγων, υποστηρίζοντας στην ένστασή του ότι η ΑΔΑ δεν διέθετε κανένα αντικειμενικό στοιχείο για να μπορεί να εκτιμήσει αν είχε τα απαιτούμενα προσόντα, πλην της γνωμοδοτήσεως της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, «η οποία δεν προέβη στην εξακριβωση των περιστατικών αυτών», καθώς και με τις πολυπληθείς αναφορές του στα άρθρα 4 και 29 του ΚΥΚ, προσήψε ρητά στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε κανονική συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων, όπως απαιτεί το άρθρο 45 του ΚΥΚ, έστω και αν ο ίδιος δεν ανέφερε ρητά το άρθρο αυτό.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η προσφυγή δεν βαίνει πέραν του πλαισίου που προσδιόρισε η ένσταση και ότι ο δεύτερος λόγος είναι, επομένως, παραδεκτός.

30 Ενόψει του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Πρωτοδικείο επί της ουσίας της διαφοράς (βλ. πιο κάτω), δεν χρειάζεται να εξετάσει λεπτομερέστερα τα λοιπά ζητήματα που θα μπορούσαν να ανακύψουν σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής.

Επί της ουσίας

- 31 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι καταρχάς ενδείκνυται να χαρακτηρίσει νομικά την επίδικη εν προκειμένω διαδικασία, ιδίως δε να προσδιορίσει αν οι διατάξεις των άρθρων 4, 29 και 45 του ΚΥΚ έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας.

Επί της νομικής φύσεως της επίδικης διαδικασίας

- 32 Κατά το άρθρο 4 του ΚΥΚ, ο διορισμός ή η προαγωγή δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο παρά την πλήρωση «κενής θέσεως», η οποία πρέπει να γνωστοποιείται στο προσωπικό. Στην περίπτωση υπάρξεως «κενής θέσεως», το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ προβλέπει ότι η ΑΔΑ εξετάζει, καταρχάς, τις δυνατότητες προαγωγής ή μεταθέσεως εντός του οργάνου, κατόπιν, διοργανώσεων, πριν κινήσει τη διαδικασία διαγωνισμού. Κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά κατ' εκλογή, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής καθώς και των εκθέσεων που συνετάγησαν γι' αυτούς.
- 33 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί — πράγμα που δέχονται και οι διάδικοι — ότι οι διατάξεις των άρθρων 4 και 29 του ΚΥΚ δεν εφαρμόζονται παρά μόνο στις περιπτώσεις «κενής θέσεως» κατά την έννοια των άρθρων αυτών. Κατά συνέπεια, η μετακίνηση υπαλλήλου χωρίς να υφίσταται τέτοια «κενή θέση» δεν συνιστά προαγωγή ούτε μετάθεση κατά την έννοια των εν λόγω άρθρων 4 και 29. Επίσης, το άρθρο 45 του ΚΥΚ εφαρμόζεται μόνο στις προαγωγές κατά την έννοια των εν λόγω άρθρων. Το Πρωτοδικείο πρέπει επομένως να προσδιορίσει αν η επίδικη διαδικασία αφορούσε «κενή θέση» κατά την έννοια που δίδει στον όρο αυτόν ο ΚΥΚ.
- 34 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η ύπαρξη κενής θέσεως, κατά την έννοια των άρθρων 4 και 29 του ΚΥΚ, προϋποθέτει ότι δεν έχει πληρωθεί μια θέση μεταξύ του συνολικού αριθμού των μονίμων θέσεων (των «θέσεων που προβλέπονται στον προϋπολογισμό» για τις οποίες γίνεται λόγος στις διατάξεις της 24ης Νοεμβρίου 1976) που περιλαμβάνεται στον πίνακα των οργανικών θέσεων ο οποίος προσαρτάται, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ΚΥΚ, στο τμήμα του προϋπολογισμού που αφορά το οικείο όργανο και ορίζει, για καθένα από τις κατηγορίες και καθέναν από τους κλάδους, τον αριθμό των θέσεων κατά βαθμό σε κάθε σταδιοδρομία.

- 35 Εν προκειμένω, από την ανακοίνωση 587, τα έγγραφα και τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή προκύπτει ότι η εν λόγω διαδικασία εντάσσεται στο πλαίσιο του συστήματος εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων που καθιέρωσαν οι διατάξεις της 24ης Νοεμβρίου 1976. Οι διατάξεις αυτές προβλέπουν, καταρχήν, γενική μετακίνηση, αλλά το σύστημα πρέπει αναγκαστικά να εφαρμόζεται επίσης και σε ατομικές περιπτώσεις, όπως αυτές που προκύπτουν από θανάτους, παραιτήσεις ή συγκεκριμένες μετακινήσεις προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Σ' αυτές τις ατομικές περιπτώσεις, όπως και στην περίπτωση γενικής μετακινήσεως, το σύστημα των εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων στηρίζεται στην αρχή ότι ο οικείος υπάλληλος τοποθετείται με τη θέση του.
- 36 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, χωρίς αυτό να αμφισβητείται από τον προσφεύγοντα, ότι ο προηγούμενος προϊστάμενος του γραφείου τύπου στη Λισσαβώνα είχε μετακινηθεί στο Τόκιο με τη θέση του και ότι δημοσιεύοντας την ανακοίνωση 587 ζητούσε υπάλληλο που να μπορεί να μετακινηθεί στη Λισσαβώνα με τη θέση του.
- 37 Δεδομένου ότι η διαδικασία που κινήθηκε με την ανακοίνωση 587 σκοπούσε στην ανεύρεση υπαλλήλου που θα μετακινείτο με τη θέση του και ότι η ανακοίνωση αυτή διευκρίνιζε ότι δημοσιεύθηκε «στο πλαίσιο του συστήματος εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων που εφαρμόζεται στα γραφεία της Κοινότητας», δεν μπορούσε να πρόκειται, στην περίπτωση αυτή, για πλήρωση κενής θέσεως κατά την έννοια των άρθρων 4 και 29 του ΚΥΚ.
- 38 Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι η ύπαρξη κενής θέσεως μπορεί να συναχθεί εν προκειμένω, αφενός, από την ύπαρξη θέσεως, με μόνιμο χαρακτήρα, προϊσταμένου του γραφείου στη Λισσαβώνα και, αφετέρου, από τον μεταγενέστερο διορισμό εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού Α 3 στην εν λόγω θέση.
- 39 Το ζήτημα της υπάρξεως δεδομένης «fonction» (θέσεως με συγκεκριμένα καθήκοντα), σε αντίθεση προς μια «emploi» (οργανική θέση), εμπίπτει στην αρμοδιότητα του θεσμικού οργάνου σχετικά με την οργάνωση των υπηρεσιών, ενώ για το ζήτημα της υπάρξεως κενής θέσεως κρίσιμο είναι το εάν μια θέση δεν πληρούται στο πλαίσιο του συνολικού αριθμού των μόνιμων θέσεων που

προβλέπονται από τον προϋπολογισμό. Καθόσον ο προϋπολογισμός δεν προσδιορίζει τις θέσεις με συγκεκριμένα καθήκοντα μεταξύ των οποίων πρέπει να κατανέμεται αυτός ο συνολικός αριθμός (οργανικών) θέσεων, η ύπαρξη στη Λισσαβόνα κενής θέσεως κατά την έννοια του ΚΥΚ δεν μπορεί να συναχθεί από μόνον το γεγονός ότι η θέση διευθυντή γραφείου στη Λισσαβόνα έμεινε προσωρινώς κενή εξ αιτίας της ανατοποθετήσεως του προηγούμενου διευθυντή γραφείου μαζί με την οργανική του θέση.

- 40 Όσον αφορά τη μεταγενέστερη πρόσληψη ενός εκτάκτου υπαλλήλου, από τις πληροφορίες που παρέσχε στο Πρωτοδικείο η Επιτροπή προκύπτει ότι ο εν λόγω έκτακτος υπάλληλος προσελήφθη βάσει του άρθρου 2, στοιχείο α', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ), δηλαδή για να καταλάβει θέση που περιλαμβάνεται στον πίνακα θέσεων, ο οποίος προσαρτάται στο τμήμα του προϋπολογισμού που αναφέρεται σε κάθε όργανο και στον οποίο οι αρμόδιες για τον προϋπολογισμό αρχές έχουν προσδώσει προσωρινό χαρακτήρα. Δεν είναι επομένως δυνατό από την πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου με βάση το άρθρο 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ — σε αντίθεση προς την πρόσληψη δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ, που αφορά τους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται για να καταλάβουν προσωρινά μόνιμη θέση — να συναχθεί η προηγούμενη ύπαρξη μόνιμης θέσεως.

- 41 Τέλος, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, ακόμη και αν η ορολογία που χρησιμοποιεί η Επιτροπή στην προκειμένη περίπτωση, ειδικότερα ο όρος «οργανική θέση» που χρησιμοποιήθηκε στην ανακοίνωση 587 και στο έντυπο που δόθηκε στον προσφεύγοντα, πληροφορώντας τον ότι η ΑΔΑ «δεν μπόρεσε να κάνει δεκτή την υποψηφιότητά σας στην πληρωτέα θέση», μπορούσε να δημιουργήσει σύγχυση, η χρήση από τους διαδίκους ακατάλληλης για την περίπτωση ορολογίας δεν μπορεί να επηρεάσει τη νομική ανάλυση του Πρωτοδικείου.

Επί των συνεπειών που προκύπτουν εν προκειμένω από τη νομική φύση της επίδικης διαδικασίας

- 42 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι οι διατάξεις των άρθρων 4, 29 και 45 του ΚΥΚ δεν εφαρμόζονται στην επίδικη εν προκειμένω διαδικασία και ότι κατά συνέπεια τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος, τα οποία στηρίζονται στις εν λόγω διατάξεις, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

- 43 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει όμως ότι η οργάνωση της κοινοτικής δημοσίας διοικήσεως διέπεται από ορισμένες γενικές αρχές του δικαίου, ιδίως από τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Από το σύστημα της έννομης προστασίας των υπαλλήλων, όπως καθιερώθηκε από τον ΚΥΚ, προκύπτει σιωπηρά ότι οι αρχές αυτές δεν μπορούν να αγνοηθούν στο πλαίσιο διαδικασίας μη προβλεπόμενης ρητά από τον ΚΥΚ, όπως είναι η επίδικη διαδικασία εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η εφαρμογή αυτών των αρχών σε μια τέτοια διαδικασία σημαίνει, αφενός, ότι η διοίκηση οφείλει να προβεί σε κανονική συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων, αφετέρου δε, ότι άπαξ και αποφάσισε να πληρώσει μια συγκεκριμένη θέση μέσω αυτής της διαδικασίας, πρέπει να την ολοκληρώσει κανονικά, τηρώντας τους όρους της ανακοινώσεως που δημοσίευσε, πριν προσκαλέσει εξωτερικές υποψηφιότητες στο πλαίσιο διαφορετικής διαδικασίας.
- 44 Υπό το φως αυτών των σκέψεων πρέπει να ερευνηθούν οι αιτιάσεις στις οποίες στηρίζονται οι δύο λόγοι του προσφεύγοντος.

Επί της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των υποψηφίων

- 45 Από τα έγγραφα που προσκόμισε η καθής προκύπτει ότι δύο υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων και του προσφεύγοντος, παρελήφθησαν και εξετάσθηκαν από ένα από τα μέλη της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, το οποίο κατέληξε στο ότι καμία από τις δύο δεν περιείχε όλα τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση 587 και ότι στη συνέχεια η εν λόγω επιτροπή επιβεβαίωσε το συμπέρασμα αυτό με τη γνωμοδότησή της. Η απόφαση της ΑΔΑ της 21ης Ιανουαρίου 1991 ελήφθη βάσει της γνωμοδοτήσεως αυτής.
- 46 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί επίσης ότι η αίτηση υποψηφιότητας του προσφεύγοντος περιελάμβανε, πέραν μιας περιλήψεως των καθηκόντων που είχε ασκήσει στην Επιτροπή (βλ. πιο πάνω, σκέψη 1), περιγραφή των ανωτέρων σπουδών του και των θέσεων που κατείχε πριν από την πρόσληψή του από την Επιτροπή. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι ο προσφεύγων είχε πραγματοποιήσει ανώτερες σπουδές στον τομέα των οικονομικών και πολιτικών επιστημών στη Δανία, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ελβετία και στη Γαλλία και ότι, πριν από την πρόσληψή του στις υπηρεσίες της Επιτροπής, είχε αποκτήσει επαγγελματική πείρα στη Δανία, στην

επιστημονική διδασκαλία και σε καθήκοντα διαχειρίσεως επιχειρήσεων. Πλην ενός σταυρού που έχει τεθεί μέσα σ' ένα τετραγωνίδιο σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις στη στήλη «πολύ καλή» όσον αφορά τη γνώση της πορτογαλικής γλώσσας, η αίτηση υποψηφιότητας δεν περιείχε καμία αναφορά σε γνώσεις ή σε πείρα σχετικά με την Πορτογαλία και τα σχετικά με αυτήν ζητήματα. Από τις διαπιστώσεις αυτές προκύπτει ότι το έγγραφο αυτό δεν περιελάμβανε κανένα στοιχείο που να παράσχει τη δυνατότητα στην ΑΔΑ να συναγάγει ότι ο προσφεύγων μπορούσε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που έθετε η ανακοίνωση 587.

- 47 Υπό τις περιστάσεις αυτές και ενόψει της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΔΑ επί του θέματος, η απόφασή της να μη δεχθεί την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για τον λόγο ότι αυτός δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις γνώσεως των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της Πορτογαλίας και πείρας στα πεδία ενημερώσεως και μέσων μαζικής επικοινωνίας, ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο της εν λόγω αιτήσεως υποψηφιότητας.
- 48 Στο πλαίσιο ανακοινώσεως προς υποβολή υποψηφιοτήτων για μια συγκεκριμένη θέση, η οποία πρόκειται να πληρωθεί σύμφωνα με σύστημα εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων όπως το επίδικο εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η διοίκηση δεν οφείλει να δώσει αυτεπαγγέλτως, σε υποψήφιο που δεν ανέφερε στην αίτηση υποψηφιότητάς του ότι πληροί τις απαιτούμενες από τη σχετική ανακοίνωση προϋποθέσεις, δεύτερη δυνατότητα να αποδείξει ότι συγκεντρώνει πράγματι αυτές τις προϋποθέσεις. Το συμπέρασμα της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων που εκφράστηκε ύστερα από εξέταση της αιτήσεώς του υποψηφιότητας, σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων δεν είχε όλα τα απαιτούμενα προσόντα, δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι πάσχει.
- 49 Όσον αφορά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι δεν μελετήθηκε ο ατομικός του φάκελος, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η βεβαίωση της καθής στην απάντησή της επί της ενστάσεως του προσφεύγοντος και, εκ νέου, στο υπόμνημά της απαντήσεως, κατά την οποία ο φάκελος αυτός μελετήθηκε κατά την

εξέταση της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος, φαίνεται να εξασθενίζει από τις σημειώσεις που έχουν τεθεί στο ευρετήριο των αιτήσεων του εν λόγω φακέλου, το οποίο προσκόμισε αυτή η ίδια η καθής.

- 50 Ενόψει όμως αιτήσεως υποψηφιότητας στην οποία δεν εμφανίζεται ότι ο ενδιαφερόμενος κατείχε ένα οποιοδήποτε από τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση 587, δεν επιβαλλόταν η μελέτη του ατομικού του φακέλου.
- 51 Το Πρωτοδικείο τονίζει εξάλλου ότι ο φάκελος αυτός δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο που να μπορούσε να διαφωτίσει τότε τη διοίκηση για το ενδεχόμενο να έχει ο προσφεύγων ουσιώδεις γνώσεις όσον αφορά τις προϋποθέσεις που έθετε η ανακοίνωση 587. Επομένως, εν πάση περιπτώσει δεν αποδεικνύεται πρόδηλη πλάνη της ΑΔΑ.
- 52 Πρέπει τέλος να προστεθεί ότι η έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος της 9ης Οκτωβρίου 1992, που καταρτίστηκε μετά τα υπό εξέταση πραγματικά περιστατικά, δεν είναι ουσιώδης για την εκτίμηση της αποφάσεως της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων της 20ής Δεκεμβρίου 1990. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η έκθεση αυτή δεν ελήφθη υπόψη δεν μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα της επίδικης διαδικασίας.
- 53 Έπεται ότι ο προσφεύγων δεν απέδειξε την ύπαρξη πλημμελείας κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων που έπρεπε να γίνει στο πλαίσιο της επίδικης διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων.

Επί του αν ελήφθησαν υπόψη οι εσωτερικές υποψηφιότητες πριν από την πρόσκληση προς υποβολή εξωτερικών υποψηφιοτήτων

54. Από τα προηγούμενα συνάγεται ότι, δημοσιεύοντας την ανακοίνωση 587, η ΑΔΑ απηύθυνε πρόσκληση προς υποβολή εσωτερικών υποψηφιοτήτων στο πλαίσιο διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων και ότι η διαδικασία αυτή ολοκληρώθηκε υπό κανονικές προϋποθέσεις, μετά από έγκυρη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων, με απόφαση της ΑΔΑ της 21ης Ιανουαρίου 1991. Οι εσωτερικές υποψηφιότητες ελήφθησαν επομένως υπόψη κατά προτεραιότητα σε σχέση με τις εξωτερικές υποψηφιότητες.
55. Η απόφαση περί περατώσεως διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων χωρίς να πληρωθεί η οικεία θέση με την τοποθέτηση εσωτερικού υποψηφίου εμπίπτει στο περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΔΑ στον τομέα αυτό. Πράγματι, εφόσον, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να συνεχίσει διαδικασία προσλήψεως που κινήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του ΚΥΚ (βλ. ιδίως την προαναφερθείσα απόφαση Hochbaum κατά Επιτροπής, σκέψη 15), η ίδια αυτή αρχή πρέπει, κατά μείζονα λόγο, να εφαρμοστεί κατ' αναλογία και στην προκειμένη περίπτωση.
56. Καθόσον αφορά την αιτιολογία της αποφάσεως περί μη πληρώσεως της θέσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, από το σημείωμα της 29ης Απριλίου 1991 που απευθύνθηκε στον προσφεύγοντα σε απάντηση της αιτήσεώς του παροχής πληροφοριών της 21ης Φεβρουαρίου 1991 προκύπτει σαφώς ότι η ΑΔΑ έλαβε αυτή την απόφαση βάσει της γνωμοδοτήσεως της επιτροπής εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων, κατά την οποία «κανένας υποψήφιος δεν είχε όλα τα απαιτούμενα προσόντα». Ο προσφεύγων είχε επομένως εγκαίρως γνώση των κρίσιμων λόγων που στήριξαν την απόφαση αυτή. Η εν λόγω αιτιολογία επιβεβαιώνεται εξάλλου από όλα τα έγγραφα που αφορούν τη λήψη της αποφάσεως αυτής και τα οποία προσκόμισε η καθής αιτήσεϊ του Πρωτοδικείου. Η προαναφερθείσα απόφαση Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, που αφορούσε την κατάσταση επιτυχόντος σε διαγωνισμό, δεν είναι εν πάση περιπτώσει ουσιώδης για την προκειμένη υπόθεση.
57. Επομένως, ούτε η απόφαση περί περατώσεως της διαδικασίας εκ περιτροπής αναθέσεως καθηκόντων χωρίς να πληρωθεί η εν λόγω θέση με διορισμό εσωτερικού υποψηφίου ούτε η απόφαση περί προσκλήσεως προς υποβολή εξωτερικών υποψηφιοτήτων είναι πλημμελείς.

- 58 Από όλες τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου αυτού κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.**

Bellamy

Kirschner

Briët

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Ιουλίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy